

IRIA G. PARENTE
SELENE M. PASCUAL

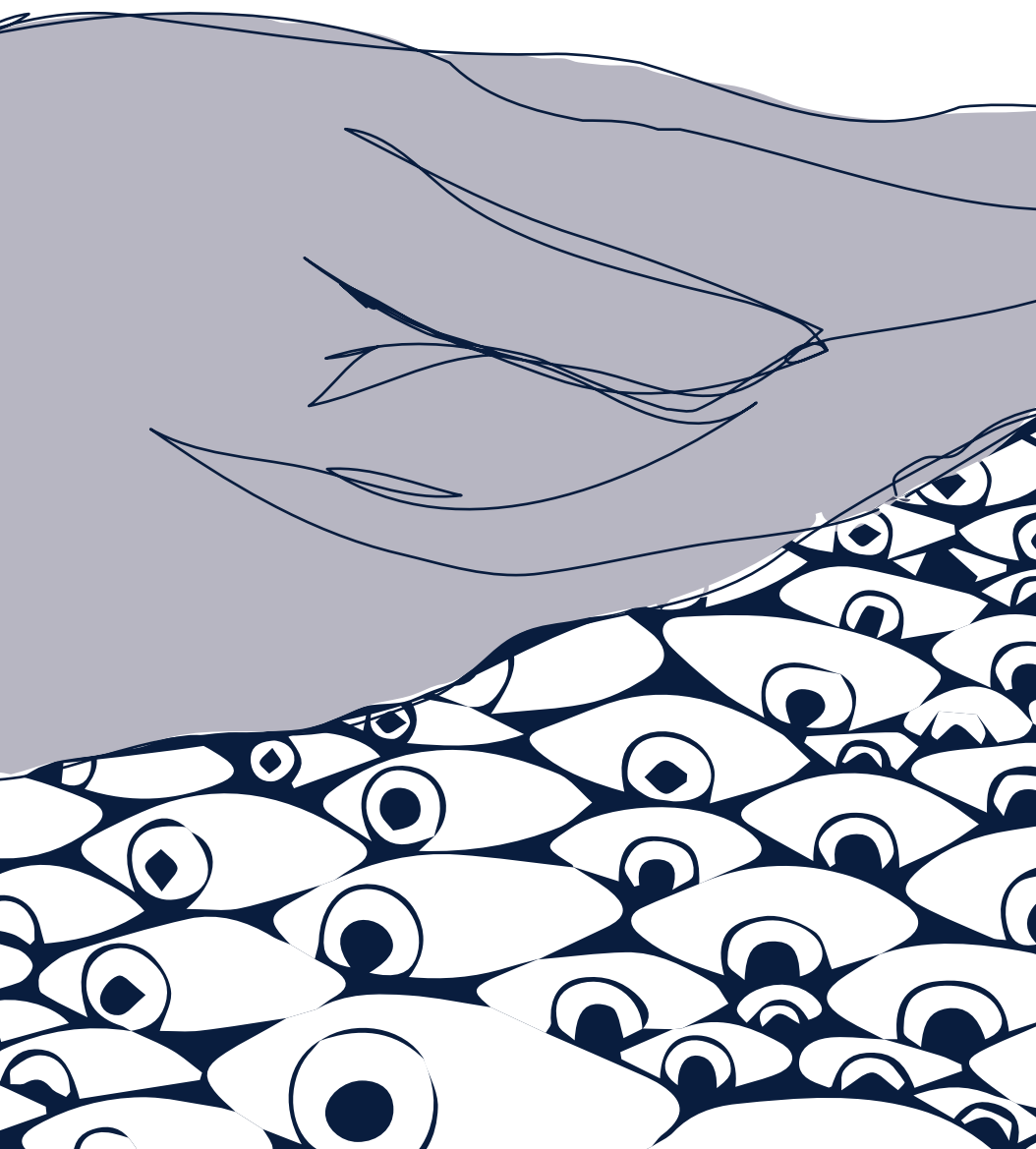
Alma și cei șapte monștri

Oradea, 2022

CUPRINS

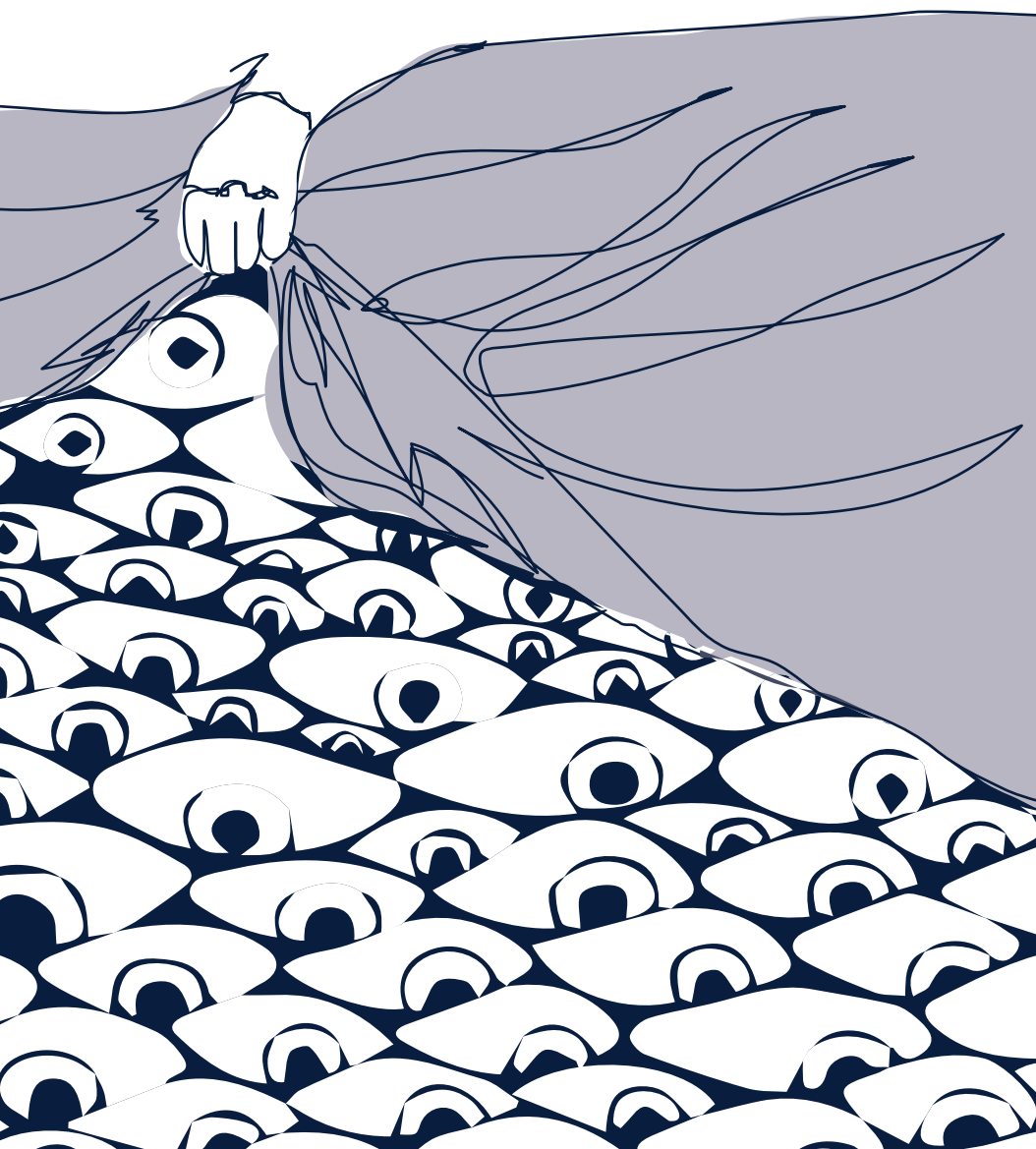
Alma	15
Primul monstru	21
Secretul	35
Al doilea monstru	43
Monștrii nu se înțeleg între ei	51
Al treilea monstru	59
Alma se poartă ciudat	65
Al patrulea monstru	73
Nu mai există liniște	83
Examenul	91
Al cincilea monstru	97
Monștrii sunt prieteni	105
Al șaselea monstru	111
Din ce sunt făcuți monștrii?	119
Al șaptelea monstru	125
Lupta împotriva monștrilor	133
Îmblânzitoarea de monștri	139
Monștrilor nu le place să se vorbească despre ei	147
O sarcină dificilă	155
Alma prinde putere	165
Sub pat	173
Întunericul	185
Vei fi bine	199

Primul lucru pe care Alma l-a descoperit a fost că sub
patul ei nu trăia doar un singur monstru.

Erau mai mulți.

O mulțime.

Când spunem mulți, este pentru că *într-adevăr* erau mulți. Stăteau unul peste altul, îngrămădiți și răsuciți, pentru că toată lumea știe că spațiul pe care monștrii îl au la dispoziție sub pat nu este foarte generos. Dacă ești un monstru de sub pat, știi că ești condamnat să ai un loc mic, unde va trebui să trăiești înghesuit alături de alți monștri; totuși, monștrilor le place să trăiască așa. Sunt ființe care se comprimă la nevoie, dar se pot și extinde atunci când doresc. Monștrii sunt mari, chiar dacă încap în locuri mici.

Aceasta este doar una dintre curiozitățile despre monștri, dar vor fi mai multe pe măsură ce vom înainta în poveste. Totuși, nu vom putea vorbi despre toți monștrii. Sunt mult prea mulți, și ar dura o viață întreagă. Există cel puțin la fel de mulți monștri câți oameni în lume. Dacă ne gândim mai bine, s-ar putea să fie mult, mult, mult mai mulți. De aceea, pe parcursul acestei povești vom întâlni doar monștrii Almei, deși este posibil ca unii dintre ei să semene cu monștrii pe care îi cunoști deja. Sau pot chiar să fie aceiași! Monștrii nu sunt doar mari, sunt și foarte activi.

De asemenea, le place foarte mult să fie în lumina reflectoarelor și v-am spus deja că le place să se dea mari, așa că sunt dornici să se vorbească despre ei. În același timp, însă, le este teamă să nu se vorbească prea mult despre ei, pentru că au auzit că vorbitul despre monștri îi poate lichida. Vom ajunge și la asta, nu-ți face griji.

Dar vorbeam despre Alma și despre cum a aflat că monstrul ei nu era de fapt un singur monstru, ci o grămadă de monștri.

Și asta s-a întâmplat odată cu

Întunericul

Alma

Prima dată când Alma a rămas în întuneric, un întuneric total, nu a înțeles de ce dintr-odată nu mai era lumină. Nu știm dacă o poți înțelege pe Alma, dar să rămâi complet în întuneric este ceva destul de șocant. Întotdeauna există o lumină, oricât de micuță: o lampă care rămâne aprinsă, o dâră în crăpătura de la ușă, luna sau stelele care pătrund printre golurile jaluzelelor, lumina intermitentă a unui dispozitiv electronic...

Orice, dar există ceva.

În acea zi, însă, nu era nimic.

Doar întuneric.

Un mare

și absolut

întuneric.